

РЕШЕНИЕ

№ 7116

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8151** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по подадена касационна жалба от ТД на НАП С. срещу Решение № 20152756 от 07.07.2021 г. по НАХД № 221/2021 г. по описа на СРС, НО, 135 състав, с което е отменено наказателно постановление № 26-Н-189 от 01.12.2020 г. издадено от изпълнителния директор на НАП, с което за нарушение на чл. 30, ал. 6 във вр. ал. 3 от ЗХ на основание чл. 104, ал.3 от ЗХ на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.

В касационната жалба са наведени оплаквания, че оспореното решение подлежи на отмяна, тъй като е нарушен законът и са допуснати съществени нарушения на процесуални правила при постановяването му. Отправеното до съда искане е за отмяна на първоинстанционното съдебно решение, и да постанови ново, с което да потвърди изцяло НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Депозирал е по делото писмени бележки, в които е изразено становище в подкрепа на изложените в касационната жалба твърдения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Ответникът по касационната жалба, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че [фирма] е подала в ДКХ – 1 бр. декларация по чл. 30, ал. 6 от ЗХ във вр. чл. 30, ал. 3 от ЗХ, с вх. №[ЕИК] от 14.01.2020 г. относима за периода от 01.12.2019 г. до 31.12.2019 г., в която дружеството не е посочило данни за стойността на получените залози в лева и за размера на дължимата държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози в лева, срещу вида на организираната от него хазартна игра, а неправилно е подавало данни в графи 4 и 5 за стойността на получените такси и комисионни и размера на дължимата държавна такса, представляваща 20 на сто върху стойността им, довело до определяне на таксата 112.23 лева, в по-малък размер от дължимата.

За извършеното нарушение бил съставен АУАН № 075 от 24.06.2020 г., въз основа на който било издадено наказателно постановление № № 26-Н-189 от 01.12.2020 г.

От правна страна СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на санкционираното лице.

При постановяване на решението въззивният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, извършил е цялостна проверка на обжалвания акт. Събрал е допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите на решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Изводите на първоинстанционния съд, че не се установява по безпротиворечив начин кое е деянието, прието за съставомерно по чл. 6 ЗАНН, въз основа на което е ангажирана отговорността на дружеството – липсата на декларация в срок или непълното/невярно деклариране на обстоятелства, които е следвало да бъдат декларирани, се споделят и от настоящия съдебен състав.

Разпоредбата на чл. 30, ал. 3 ЗХ /в относимата редакция/ предвижда, че за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри

със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисиони за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисиони. Нормата на чл. 30, ал. 6 ЗХ /в релевантната и редакция/, регламентира че организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават за всеки месец в Комисията до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, а за игри, за които се събират такси и комисиони за участие - декларация за стойността на получените такси и комисиони.

Обосновано на база така цитираните правни норми, СРС е възприел, че в НП липсва конкретно описание на извършеното нарушение. Видно и от съдържането на НП, както е приел въззивният съд, не е налице яснота кои данни в действителност е следвало да бъдат декларираны и по какъв начин е обоснован изводът, че вместо данните за стойността на получените такси и комисионни и определената държавна такса върху стойността им в размер на 20 на сто е следвало да се декларират направените залози и определената държавна такса в размер на 15 на сто. Правилен е и извода на съда, че не е сторен и анализ на понятията „такси“, „комисионни“ и „залози“, както и да се посочи, че не посредничи на никого, а организира хазартни игри за своя сметка. Наред с това следва да се посочи, че в случай, че ако наказателната отговорност е ангажирана за неподадена в срок декларация, то нарушението е закрепено в нормата на чл. 104, ал. 2 ЗХ, а не по ал.3 от същата разпоредба, която АНО е възприел.

Тези неясноти относно извършеното нарушение, възпрепятстват организирането на правната защита на санкционираното лице и представляват процесуални нарушения от категорията на съществени.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на действително осъществилата се фактическата обстановка и не са налице основания за отмяна по чл. 348, ал. 1 НПК, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но предвид направено искането в тази насока, съдебният състав не дължи произнасяне в тази връзка.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20152756 от 07.07.2021 г. по НАХД № 221/2021 г. по описа на СРС, НО, 135 състав, с което е отменено наказателно постановление № 26-Н-189 от 01.12.2020 г. издадено от изпълнителния директор на НАП, с което за нарушение на чл. 30, ал. 6 във вр. ал. 3 от ЗХ на основание чл. 104, ал.3 от ЗХ на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: